

□□□□□□:□□□ □□□□□□□□ □□□□

□□□□□, □□□□□□, □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□?

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□?

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□?

□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□?

தொழுகை, நான்பு, ஸகாத், ஹஜ் இவையெல்லாம் (இபாதத்) கட்டாயக் கடமை என்பது எமக்குத் தெரியும். ஜனாஸாவகைக் குளிப்பாட்டுவது, தொழுவது, நல்லடக்கம் செய்வதும் இபாதத் என்பதைப் புரிந்துவதைத் திருக்கிறோம். ஆனால், திருமணமும் ஓர் இபாதத் என்பதை நாம் எந்தளவு தீரம் புரிந்துவதைத் திருக்கின்றோம்? என்ற கேள்வியை நாம் அபிக் கடி எழுப்புவதுண்டு.

பலபோது திருமணத்தலை, திருமணத்தோடு தொடர்புபட்ட விடயங்களை, குடும்ப வாழ்க்கையை, குடும்ப வாழ்க்கையோடு தொடர்புபட்ட விடயங்களை இபாதத்தாக பார்க்கத் தவறி விடுகின்றோம். ஆனால், உண்மை என்னவெனில், திருமணம் என்பதும் ஓர் அமல், இபாததாஃபு குடும்ப வாழ்க்கை என்பதும் ஓர் அமல், இபாதத்.

கூத்பாவூக்கும் ஆண்கள், பயானூக்கும் ஆண்கள், ஹதீஸ் மஜ்லிஸூக்கும் நிகாஹூக்கும் ஆண்கள். சில பண்ணிலவாதிகளின் கூற்றச்சாட்டவைத்துச் சொல்வதானால் ஆணாதிக் கமார்க் கமாக மாறியிருக்கிறது. இந்த மார்க்கத்தில் பண்களூக்கு எந்த இடமில்லை என்பதுபேன்ற அவர்களது கூற்றச்சாட்டவை நிரூபிக்கும் வகையில் தான் நிலமை அமைந்திருக்கின்றது.

எந்த நல்ல செய்தியும் அவர்களது சுவியை அடைய முடியாத வகையில் இரம்புத் திரகைளை, தட்ப்புச்சுவர்களை எழுப்பி வைத்திருக்கிறோம். பண்கள் சூதந் திரமாக ஷொப்பிங் போகிறார்கள் விழாக்கள், விருந்துகளுக்கும் போகிறார்கள், சூதந் திரமாக பாடசாலையைப் போகிறார்கள், கல்விரிக்கூப் போகிறார்கள், பல்கலைக்கழகம் போகிறார்கள். சூதந் திரமாக எல்லா இடங்களூக்கும் போகிறார்கள். ஆனால், மார்க்கம் என்று வந்துவிட்டால் மாத் திரம், நல்ல விடயங்களை கேட்டு விடக்கூடாது, பார்த்து விடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்கிறோம்.

ஷதைத்தானிய சமூகம் இரூக்கின்ற இடங்களில்லாமல் பண்கள் இரூக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால், மலக்கானியத்தான் சமூககூ மாத் திரம் நாம் அவர்களகூத் தடகைளை ஏற்படுத்தி விடுகிறோம்.

சுமார் 30 வருடங்களகூ மூன்னர் ஓர் ஆலிமிடம் 'பள்ளிவாசல் பண்களகூத் தடசைய்யப்பட்ட இடமாக இரூக்கின்றதே ஏன்? பண்கள் வறூ இடங்களகூத் வந்துட்டு போகிறார்கள் தானே! பள்ளிவாசலகூத் வந்து விட்டுப் போகட்டுமே!' என்றனே. இதற்கு அந்த ஆலிம் ஓர் அர்த்தமூள்ள பதிலைச் சொன்னார். 'பஸார் கட்டு விட்டது; பாடசாலை, பல்கலைக்கழகம் எல்லாம் அழிவகூள்ளாகி விட்டன. இந்தப் பள்ளிவாசலொன்றுதான் எஞ்சியிருக்கிறது. அதையூம் அழித்துவிடப் போகிறீர்களா?' என்று கேட்டார்.

அதமறூக்க முடியாது. ஆனால், இப்பிச்சொல்லி, இந்த நியாயத்தைச் சொல்லி பண்கள் சமூகத்தை, சமூகத்தின் அரவைவாசியை, சரிபாதியை, சமபாதியை தரமாகத்தள்ளிவதைத்தனால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் அதிகமா, தீமைகள் அதிகமா? பிரதிகூலங்கள் அதிகமா, அனகூலங்கள் அதிகமா? என்பதுபற்றிகொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டிய ஓர் காலம்து.

அஜ்னபி- மஹ்ரமி மூதலான ஷரீ ஆவின் எல்லா வரையறகையூம் பணியவாறூ பண்கள் எப்பிர்மூதான் காலங்களில் தராவீ ஹ்தொழுககையகூ

சமுகமளிக் கிறாரர்களோ அல்லது ஏனைய ஹதீஸ் மஜ்லிஸுகளுக்கு சமுகமளிக் கிறாரர்களோ அந்தக் கட்டுப்பாடுகளோடு, வரையறைகளோடு குறைந்தபட்சம் நிகாஹ் மஜ்லிஸ்களிலாவது பண்ண தரப்பும் கலந்து கொள்வதற்கு வழிசெய்வது மிகவும் பொருத்தமானது. ஆரோக்கியமானது. காலத்தின் தவேயும் கூட. இது ஒரு சன்மார்க்கக் கடமை என்று சொன்னாலும் அது பிழையாகாது என நின்கைகிறேன்.

சில மாதங்கள்க்கு முன் கொழும்பில் முத்தந்தவையாக பீட்சார்த்தமாக இப்படி ஒரு நிகாஹ் மஜ்லிஸை நடத்தினோம். மலே தட்பில் பண்கள் கீழ்த்தட்பில் ஆண்கள். அல்லாஹ் வின் உதவினால் ஆலிம்;களின் ஆதரவோடு மிகவும் வறெறிகரமாக நடபெற்று முடிந்தது. எனவே, எதிர்காலத்தில் மிகக் கவனமாக, மிக விழிப்போடு எல்லா கட்டுப்பாடுகளையும் பணிய வகையில் பண்கள் தரப்புக்கும் செய்திகள் சனெற்றவைதற் கான வழிவகைகள் செய்யப்பட வணெட்டும்.

இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய மதிப்பீடுகள் எப்படி இருந்தாலும், பல விமர்சனங்கள் காணப்பட்டாலும் இன்று இலங்கை முஸ்லிம் பண்கள் சமுகத்துக்க்கு ஓர் அரூளாக இருப்பது முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகள் தான் என்றால் அதில் மிகையில்லை. அந்த வாய்ப்பும் இல்லையென்றிருந்தால் பண்களுக்க்கு தமது ஈமானை வளர்த்துக்கொள்ள, உரமட்ட வாய்ப்புகள் மிக மிகக் குறைவாகவே கிடத்திருக்கும். அண்மகை காலமாக பண்களுக்கான பிரத்தியகேமான நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்ட வறுகின்றமை வரவறே கத்தக்கது.

உலகத்தில் எல்லா விடயங்கள்க்கும் பயற்சிநெறி, பாடநெறி உள்ளது. ஆசிரியர்கள்க்கான பயிற்சி நெறி, சமயைல், சிகை அலங்காரம், தோட்டம் செய்வதற்கு என்று எல்லாவற்றுக்க்கும் பயிற்சி நெறிகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால், குடும்ப வாழ்க்கை தொடர்பாக எங்காவது பாடநெறி; நடக்கிறதா? கணவன் - மனைவி இணைந்து வாழ்வது எப்படி? கணவனுக்க்குள்ள கடமைகள், உரிமைகள் என்ன? மனைவிக்குள்ள கடமைகள், உரிமைகள் யாவை? பெற்றோர் - பிள்ளைகள்க்கிடையிலான உறவுகள் எவ்வாறு அமைய வணெட்டும்? குடும்ப வாழ்வில் எதிர்நோக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் என்ன? அவற்றுக்க்கான தீர்வுகள் என்ன? இவற்றுை உள்ளடக்கி எங்காவது பாடநெறி நடபெறுகின்றதா?

எமது நாட்டில் இறப்பர் ஆய்வு நிலையம், நில் ஆராய்ச்சி நிலையம், தயேலை ஆராய்ச்சி நிலையம் என எல்லாவற்றுக்க்கும் ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், மனிதனுக்க்கு வழிகாட்ட எத்தனை ஆய்வு நிலையங்கள் இருக்கின்றன?

முஸ்லிம்கள் மிகவும் சொற்ப அளிவல் வாழ்கின்ற சிங்கப்பூரில் 'முஇஸ்' என்ற சன்மாரக் கவிவகாரங்களாகக் காண அமையப் பூ திருமண பந்தத்தில் இணையவிரும்புவர்களாகக் காண திருமண வழிகாட்டல் பயிற்சிநிறைய நடைத்தி வருகின்றமை ஒரு மிகச் சிறந்த முன்மாதிரியாகும். ஷரீ ஆவின் வழிகாட்டல்களாகக் கமைய கார் ஆன், ஸுன்னா, ஸீ ராவின் ஒளியில் அப்பயிற்சிநிறைக்கான பாடநிறி தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகில் பொதுவாகவும் எமது நாட்டில் குறிப்பாகவும் உள்ள மிகப் பெரிய பிரச்சினைதான் குடும்ப வாழ்வோடு தொடர்பான பிரச்சினை. இன்று உலகளவில் பசேப்டுகின்ற மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளாக உள்ள குடும்ப வன்முறை. அதிலும் பெண்கள் ஆண்களால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சர்வதேசீ தியில் இதற்காக குரலழைப்பும் பல தொண்டு நிறுவனங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. ஆனாலும், குடும்ப வன்முறை குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. பாமர குடும்பங்களே விட நன்கு படித்த குடும்பங்களில் தான் குடும்ப வன்முறை அதிகம்.

ஆண்கள் தான் பெண்களுக்கு அநியாயமிழைப்பதாக பலர் குற்றம் சூழ்த்துகிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களுக்குச் செய்யும் அநியாயத்தை அவர்கள் வெட்கத்தால் வெளியில் சொல்லவில்லை என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எனவே, இளைஞர்-யுவதிகளுக்கு இது தொடர்பான ஒரு பாடநிறி அவசியம். எதிர்காலத்தில் அத்தகைய ஒரு பாடநிறி ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும். இப்படிச் சொல்கின்றபோது 'எமது தாய் - தந்தையரெல்லாம் பாடநிறி செய்து தானா குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தினார்கள்?' என்ற கேள்வி உங்கள் மனதில் எழலாம்.

நாம் இப்போது சிக்கலான ஒரு யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். பல்வகையான வகையான சிந்தனா தீ தியான சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்கிறோம். நாம் சிறுவர்களாக இருந்தபோது எமது எம்மிடம் கையடக்கத் தொலைபேசி கிடையாது. ஒரு ஊரில் ஒரு சிலரின் வீடுகளில் மாதிரிமே தொலைபேசி இருந்தது. மரணச் செய்தி ஒன்று வந்து சரீ வதற்கே நான்கு நாட்கள் ஆகும். இலங்கையிலும் அப்படியான ஒரு நிலமை இருந்தது. என்னவளர்த்த உம்மம் மாவின் மையத்துச் செய்தி கிடைத்து நான் போய் சரீ வதற்குள் ஜனாஸா அடக்கம் செய்யப்பட்டது விட்டது. ஒரு முப்பது, நாற்பது வருடத்துக்கு முன்னுள்ள நிலமை இது.

ஆனால், இன்றைய இளைஞர்களின் கையிலிருக்கும் கைத்தொலைபேசியில் இணைய வசதி, முகநூல் (பேஸ்புக்), வபர், வடஸ் அப், டலெகிராம்... என்று அனத்தது வகையான நவீன தொழிலுநுட்பங்களும் உள்ளன. ஒரு பெண் பிள்ளை வீட்டுக்குள்

இருக்கிறார். பாதுகாப்பாக இருப்பதாக எண்ணுகிறோம். ஆனால், அவருக்கு ஆயிரக் கணக்கான நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அடுத்த வீட்டில், ஊரில், கிராமத்திலல்ல, வாழுகிற அந்தப் பகுதியில் அல்லாவிட முகநிலையில் இருக்கும் நண்பர்கள். அவர்கள் யார்? அவர்களது கொள்கை என்ன? போக்கென்ன? சிந்தனையென்ன? எதுவும் தரையாத நிலையில் அவர்கள் நண்பர்களாக உள்ளனர். வீட்டிலிருந்துவாறே அவர்களது மன்களை சலவையெய்யப்படுகின்றன.

இப்படி ஒரு பயங்கரமான யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில் இந்த யுத்தம், பஸ்புகம் முதலான சமீபகாலத்தளங்கள் தடைசெய்யப்படுமானால் மிக நல்லது. புரட்சிகள், பிரச்சினைகள் உருவாவதற்கு இவையெல்லாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில நாட்களில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன. ஏனெனில், இவற்றிலுள்ள நன்மைகளை விடத் தீமைகளே அதிகம்.

முன்னர் ஓர் அனாமதயேக் கடிதம் எழுதுவதென்றால் எவ்வளவு கடினம்? துண்டிப்பிரச்சாரமொன்றை வளையிடுவதென்றால் எவ்வளவு சிரமம்? அதை எழுதி, தட்டச்சு செய்து, வடிவமைப்பு செய்து, ஒப்புநோக்கிய பின்னர் அச்சிட வேண்டும். ஆனால், இப்போது அப்படியில்லை. 5 நிமிடத்துக்குள் முழு உலகத்துக்கே ஒரு செய்தியைச் சொல்லி விடலாம். மனிதமானத்தையெல்லாம், களையாததை சிதைத்து விடலாம். இதனால் பலர்தற்கொலையெய்யுதற்கொள்கிறார்கள். சிலரது புகைப்படங்களின் உருவத்தை மாற்றி முகநிலையில் பதிவிடுகிறார்கள். இலங்கையில் இதுவரை பஸ்புக்கினால் ஏற்பட்ட அவமானத்தினால் இரண்டு பர்தற்கொலையெய்யுதற்கொள்கிறார்கள். மற்றும் பலர் ஏமாற்றப்பட்டுள்ளார்கள். மிரட்டப்படுகிறார்கள்.

எனவே, இக்காலத்தில் வரலாற்றில் எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு வழிகாட்டல்கள் தேவைப்படுகின்றன. இன்றைய இளைஞர் - யுவதிகளுக்கு வாழ்க்கை தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இன்று பல வேறு வகையான சிந்தனையைத் தாக்கங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. சிலர் நிகாஹ் தேவையா? என்று கேள்வி எழுப்புகிறார்கள். மேற்கு நாட்களில் உள்ளது போல் ஆணும் பண்ணும் நண்பர்களாக இருந்துவிட்டுப் போகலாமே என்று சிந்திக்கிறார்கள். ஓரினச்சேர்க்கை அதிகரித்து விட்டது. ஒருபால் திருமணத்திற்கு இலங்கை சட்டத்தில் இடமில்லையென்பதால் வளையிடுவது சன்ற அத்தகைய திருமணத்தைச் செய்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை மோசமான கட்டத்தை அடைந்துள்ளது.

எனவே, தற்போது இந்நிலைமையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறையைக் காப்பாற்ற வேண்டாமென்றால் இவர்கள் அறிவிட்டப்பட வேண்டும்; இவர்களுக்குத் தேவையான வழிகாட்டல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். இஸ்லாமிய அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், ஸ்தாபனங்கள் விதிவிலக்கில்லாமல் இது விடயத்தில் கட்டுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இளைஞர், யுவதிகளை சரியான பாதையில் வழிநடத்துகின்ற பாரிய

பொறுப்பிருக்கிறது. இதற்காக பாடநெறி உருவாக்கப்பட வேண்டும். உரகைள் மாத் திரம் போதாது. தரமாகவும் நரே த்தியாகவும் வபிவமகை கப்பட்ட பாடத்திட்டத்துக்கிடாக இளஞரூர், யுவதிகள் கட்டம் கட்டமாக வளர்த்துடுக்கப்பட வேண்டும்.

source: <http://sheikhagar.org/component/content/article/21-short-articles/426-nikah-a-syllabus-needed>